

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

کتابخانه: ۱۳۳۳

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
 کتاب: گزاره‌ها
 مؤلف: ...
 موضوع: ...
 شماره انحصاری (۱۳۳۳) از کتب امانی: ...
 شماره ثبت کتاب: ۳۱۱۰۱۷

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰

تاریخ تولد ...
 تاریخ وفات ...
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۶
 ۱۲۷۳
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۷
 ۱۲۹۴
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۸
 ۱۳۱۵
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۶
 ۱۳۴۳
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۷
 ۱۳۶۴
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۸
 ۱۳۸۵
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۶
 ۱۴۱۳
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۷
 ۱۴۳۴
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۸
 ۱۴۵۵
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۶
 ۱۴۸۳
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۷
 ۱۵۰۴
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۸
 ۱۵۲۵
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۶
 ۱۵۵۳
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۷
 ۱۵۷۴
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۸
 ۱۵۹۵
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۶
 ۱۶۲۳
 ۱۶۳۰
 ۱۶۳۷
 ۱۶۴۴
 ۱۶۵۱
 ۱۶۵۸
 ۱۶۶۵
 ۱۶۷۲
 ۱۶۷۹
 ۱۶۸۶
 ۱۶۹۳
 ۱۷۰۰
 ۱۷۰۷
 ۱۷۱۴
 ۱۷۲۱
 ۱۷۲۸
 ۱۷۳۵
 ۱۷۴۲
 ۱۷۴۹
 ۱۷۵۶
 ۱۷۶۳
 ۱۷۷۰
 ۱۷۷۷
 ۱۷۸۴
 ۱۷۹۱
 ۱۷۹۸
 ۱۸۰۵
 ۱۸۱۲
 ۱۸۱۹
 ۱۸۲۶
 ۱۸۳۳
 ۱۸۴۰
 ۱۸۴۷
 ۱۸۵۴
 ۱۸۶۱
 ۱۸۶۸
 ۱۸۷۵
 ۱۸۸۲
 ۱۸۸۹
 ۱۸۹۶
 ۱۹۰۳
 ۱۹۱۰
 ۱۹۱۷
 ۱۹۲۴
 ۱۹۳۱
 ۱۹۳۸
 ۱۹۴۵
 ۱۹۵۲
 ۱۹۵۹
 ۱۹۶۶
 ۱۹۷۳
 ۱۹۸۰
 ۱۹۸۷
 ۱۹۹۴
 ۲۰۰۱
 ۲۰۰۸
 ۲۰۱۵
 ۲۰۲۲
 ۲۰۲۹
 ۲۰۳۶
 ۲۰۴۳
 ۲۰۵۰
 ۲۰۵۷
 ۲۰۶۴
 ۲۰۷۱
 ۲۰۷۸
 ۲۰۸۵
 ۲۰۹۲
 ۲۰۹۹
 ۲۱۰۶
 ۲۱۱۳
 ۲۱۲۰
 ۲۱۲۷
 ۲۱۳۴
 ۲۱۴۱
 ۲۱۴۸
 ۲۱۵۵
 ۲۱۶۲
 ۲۱۶۹
 ۲۱۷۶
 ۲۱۸۳
 ۲۱۹۰
 ۲۱۹۷
 ۲۲۰۴
 ۲۲۱۱
 ۲۲۱۸
 ۲۲۲۵
 ۲۲۳۲
 ۲۲۳۹
 ۲۲۴۶
 ۲۲۵۳
 ۲۲۶۰
 ۲۲۶۷
 ۲۲۷۴
 ۲۲۸۱
 ۲۲۸۸
 ۲۲۹۵
 ۲۳۰۲
 ۲۳۰۹
 ۲۳۱۶
 ۲۳۲۳
 ۲۳۳۰
 ۲۳۳۷
 ۲۳۴۴
 ۲۳۵۱
 ۲۳۵۸
 ۲۳۶۵
 ۲۳۷۲
 ۲۳۷۹
 ۲۳۸۶
 ۲۳۹۳
 ۲۴۰۰
 ۲۴۰۷
 ۲۴۱۴
 ۲۴۲۱
 ۲۴۲۸
 ۲۴۳۵
 ۲۴۴۲
 ۲۴۴۹
 ۲۴۵۶
 ۲۴۶۳
 ۲۴۷۰
 ۲۴۷۷
 ۲۴۸۴
 ۲۴۹۱
 ۲۴۹۸
 ۲۵۰۵
 ۲۵۱۲
 ۲۵۱۹
 ۲۵۲۶
 ۲۵۳۳
 ۲۵۴۰
 ۲۵۴۷
 ۲۵۵۴
 ۲۵۶۱
 ۲۵۶۸
 ۲۵۷۵
 ۲۵۸۲
 ۲۵۸۹
 ۲۵۹۶
 ۲۶۰۳
 ۲۶۱۰
 ۲۶۱۷
 ۲۶۲۴
 ۲۶۳۱
 ۲۶۳۸
 ۲۶۴۵
 ۲۶۵۲
 ۲۶۵۹
 ۲۶۶۶
 ۲۶۷۳
 ۲۶۸۰
 ۲۶۸۷
 ۲۶۹۴
 ۲۷۰۱
 ۲۷۰۸
 ۲۷۱۵
 ۲۷۲۲
 ۲۷۲۹
 ۲۷۳۶
 ۲۷۴۳
 ۲۷۵۰
 ۲۷۵۷
 ۲۷۶۴
 ۲۷۷۱
 ۲۷۷۸
 ۲۷۸۵
 ۲۷۹۲
 ۲۷۹۹
 ۲۸۰۶
 ۲۸۱۳
 ۲۸۲۰
 ۲۸۲۷
 ۲۸۳۴
 ۲۸۴۱
 ۲۸۴۸
 ۲۸۵۵
 ۲۸۶۲
 ۲۸۶۹
 ۲۸۷۶
 ۲۸۸۳
 ۲۸۹۰
 ۲۸۹۷
 ۲۹۰۴
 ۲۹۱۱
 ۲۹۱۸
 ۲۹۲۵
 ۲۹۳۲
 ۲۹۳۹
 ۲۹۴۶
 ۲۹۵۳
 ۲۹۶۰
 ۲۹۶۷
 ۲۹۷۴
 ۲۹۸۱
 ۲۹۸۸
 ۲۹۹۵
 ۳۰۰۲
 ۳۰۰۹
 ۳۰۱۶
 ۳۰۲۳
 ۳۰۳۰
 ۳۰۳۷
 ۳۰۴۴
 ۳۰۵۱
 ۳۰۵۸
 ۳۰۶۵
 ۳۰۷۲
 ۳۰۷۹
 ۳۰۸۶
 ۳۰۹۳
 ۳۱۰۰
 ۳۱۰۷
 ۳۱۱۴
 ۳۱۲۱
 ۳۱۲۸
 ۳۱۳۵
 ۳۱۴۲
 ۳۱۴۹
 ۳۱۵۶
 ۳۱۶۳
 ۳۱۷۰
 ۳۱۷۷
 ۳۱۸۴
 ۳۱۹۱
 ۳۱۹۸
 ۳۲۰۵
 ۳۲۱۲
 ۳۲۱۹
 ۳۲۲۶
 ۳۲۳۳
 ۳۲۴۰
 ۳۲۴۷
 ۳۲۵۴
 ۳۲۶۱
 ۳۲۶۸
 ۳۲۷۵
 ۳۲۸۲
 ۳۲۸۹
 ۳۲۹۶
 ۳۳۰۳
 ۳۳۱۰
 ۳۳۱۷
 ۳۳۲۴
 ۳۳۳۱
 ۳۳۳۸
 ۳۳۴۵
 ۳۳۵۲
 ۳۳۵۹
 ۳۳۶۶
 ۳۳۷۳
 ۳۳۸۰
 ۳۳۸۷
 ۳۳۹۴
 ۳۴۰۱
 ۳۴۰۸
 ۳۴۱۵
 ۳۴۲۲
 ۳۴۲۹
 ۳۴۳۶
 ۳۴۴۳
 ۳۴۵۰
 ۳۴۵۷
 ۳۴۶۴
 ۳۴۷۱
 ۳۴۷۸
 ۳۴۸۵
 ۳۴۹۲
 ۳۴۹۹
 ۳۵۰۶
 ۳۵۱۳
 ۳۵۲۰
 ۳۵۲۷
 ۳۵۳۴
 ۳۵۴۱
 ۳۵۴۸
 ۳۵۵۵
 ۳۵۶۲
 ۳۵۶۹
 ۳۵۷۶
 ۳۵۸۳
 ۳۵۹۰
 ۳۵۹۷
 ۳۶۰۴
 ۳۶۱۱
 ۳۶۱۸
 ۳۶۲۵
 ۳۶۳۲
 ۳۶۳۹
 ۳۶۴۶
 ۳۶۵۳
 ۳۶۶۰
 ۳۶۶۷
 ۳۶۷۴
 ۳۶۸۱
 ۳۶۸۸
 ۳۶۹۵
 ۳۷۰۲
 ۳۷۰۹
 ۳۷۱۶
 ۳۷۲۳
 ۳۷۳۰
 ۳۷۳۷
 ۳۷۴۴
 ۳۷۵۱
 ۳۷۵۸
 ۳۷۶۵
 ۳۷۷۲
 ۳۷۷۹
 ۳۷۸۶
 ۳۷۹۳
 ۳۸۰۰
 ۳۸۰۷
 ۳۸۱۴
 ۳۸۲۱
 ۳۸۲۸
 ۳۸۳۵
 ۳۸۴۲
 ۳۸۴۹
 ۳۸۵۶
 ۳۸۶۳
 ۳۸۷۰
 ۳۸۷۷
 ۳۸۸۴
 ۳۸۹۱
 ۳۸۹۸
 ۳۹۰۵
 ۳۹۱۲
 ۳۹۱۹
 ۳۹۲۶
 ۳۹۳۳
 ۳۹۴۰
 ۳۹۴۷
 ۳۹۵۴
 ۳۹۶۱
 ۳۹۶۸
 ۳۹۷۵
 ۳۹۸۲
 ۳۹۸۹
 ۳۹۹۶
 ۴۰۰۳
 ۴۰۱۰
 ۴۰۱۷
 ۴۰۲۴
 ۴۰۳۱
 ۴۰۳۸
 ۴۰۴۵
 ۴۰۵۲
 ۴۰۵۹
 ۴۰۶۶
 ۴۰۷۳
 ۴۰۸۰
 ۴۰۸۷
 ۴۰۹۴
 ۴۱۰۱
 ۴۱۰۸
 ۴۱۱۵
 ۴۱۲۲
 ۴۱۲۹
 ۴۱۳۶
 ۴۱۴۳
 ۴۱۵۰
 ۴۱۵۷
 ۴۱۶۴
 ۴۱۷۱
 ۴۱۷۸
 ۴۱۸۵
 ۴۱۹۲
 ۴۱۹۹
 ۴۲۰۶
 ۴۲۱۳
 ۴۲۲۰
 ۴۲۲۷
 ۴۲۳۴
 ۴۲۴۱
 ۴۲۴۸
 ۴۲۵۵
 ۴۲۶۲
 ۴۲۶۹
 ۴۲۷۶
 ۴۲۸۳
 ۴۲۹۰
 ۴۲۹۷
 ۴۳۰۴
 ۴۳۱۱
 ۴۳۱۸
 ۴۳۲۵
 ۴۳۳۲
 ۴۳۳۹
 ۴۳۴۶
 ۴۳۵۳
 ۴۳۶۰
 ۴۳۶۷
 ۴۳۷۴
 ۴۳۸۱
 ۴۳۸۸
 ۴۳۹۵
 ۴۴۰۲
 ۴۴۰۹
 ۴۴۱۶
 ۴۴۲۳
 ۴۴۳۰
 ۴۴۳۷
 ۴۴۴۴
 ۴۴۵۱
 ۴۴۵۸
 ۴۴۶۵
 ۴۴۷۲
 ۴۴۷۹
 ۴۴۸۶
 ۴۴۹۳
 ۴۵۰۰
 ۴۵۰۷
 ۴۵۱۴
 ۴۵۲۱
 ۴۵۲۸
 ۴۵۳۵
 ۴۵۴۲
 ۴۵۴۹
 ۴۵۵۶
 ۴۵۶۳
 ۴۵۷۰
 ۴۵۷۷
 ۴۵۸۴
 ۴۵۹۱
 ۴۵۹۸
 ۴۶۰۵
 ۴۶۱۲
 ۴۶۱۹
 ۴۶۲۶
 ۴۶۳۳
 ۴۶۴۰
 ۴۶۴۷
 ۴۶۵۴
 ۴۶۶۱
 ۴۶۶۸
 ۴۶۷۵
 ۴۶۸۲
 ۴۶۸۹
 ۴۶۹۶
 ۴۷۰۳
 ۴۷۱۰
 ۴۷۱۷
 ۴۷۲۴
 ۴۷۳۱
 ۴۷۳۸
 ۴۷۴۵
 ۴۷۵۲
 ۴۷۵۹
 ۴۷۶۶
 ۴۷۷۳
 ۴۷۸۰
 ۴۷۸۷
 ۴۷۹۴
 ۴۸۰۱
 ۴۸۰۸
 ۴۸۱۵
 ۴۸۲۲
 ۴۸۲۹
 ۴۸۳۶
 ۴۸۴۳
 ۴۸۵۰
 ۴۸۵۷
 ۴۸۶۴
 ۴۸۷۱
 ۴۸۷۸
 ۴۸۸۵
 ۴۸۹۲
 ۴۸۹۹
 ۴۹۰۶
 ۴۹۱۳
 ۴۹۲۰
 ۴۹۲۷
 ۴۹۳۴
 ۴۹۴۱
 ۴۹۴۸
 ۴۹۵۵
 ۴۹۶۲
 ۴۹۶۹
 ۴۹۷۶
 ۴۹۸۳
 ۴۹۹۰
 ۴۹۹۷
 ۵۰۰۴
 ۵۰۱۱
 ۵۰۱۸
 ۵۰۲۵
 ۵۰۳۲
 ۵۰۳۹
 ۵۰۴۶
 ۵۰۵۳
 ۵۰۶۰
 ۵۰۶۷
 ۵۰۷۴
 ۵۰۸۱
 ۵۰۸۸
 ۵۰۹۵
 ۵۱۰۲
 ۵۱۰۹
 ۵۱۱۶
 ۵۱۲۳
 ۵۱۳۰
 ۵۱۳۷
 ۵۱۴۴
 ۵۱۵۱
 ۵۱۵۸
 ۵۱۶۵
 ۵۱۷۲
 ۵۱۷۹
 ۵۱۸۶
 ۵۱۹۳
 ۵۲۰۰
 ۵۲۰۷
 ۵۲۱۴
 ۵۲۲۱
 ۵۲۲۸
 ۵۲۳۵
 ۵۲۴۲
 ۵۲۴۹
 ۵۲۵۶
 ۵۲۶۳
 ۵۲۷۰
 ۵۲۷۷
 ۵۲۸۴
 ۵۲۹۱
 ۵۲۹۸
 ۵۳۰۵
 ۵۳۱۲
 ۵۳۱۹
 ۵۳۲۶
 ۵۳۳۳
 ۵۳۴۰
 ۵۳۴۷
 ۵۳۵۴
 ۵۳۶۱
 ۵۳۶۸
 ۵۳۷۵
 ۵۳۸۲
 ۵۳۸۹
 ۵۳۹۶
 ۵۴۰۳
 ۵۴۱۰
 ۵۴۱۷
 ۵۴۲۴
 ۵۴۳۱
 ۵۴۳۸
 ۵۴۴۵
 ۵۴۵۲
 ۵۴۵۹
 ۵۴۶۶
 ۵۴۷۳
 ۵۴۸۰
 ۵۴۸۷
 ۵۴۹۴
 ۵۵۰۱
 ۵۵۰۸
 ۵۵۱۵
 ۵۵۲۲
 ۵۵۲۹
 ۵۵۳۶
 ۵۵۴۳
 ۵۵۵۰
 ۵۵۵۷
 ۵۵۶۴
 ۵۵۷۱
 ۵۵۷۸
 ۵۵۸۵
 ۵۵۹۲
 ۵۵۹۹
 ۵۶۰۶
 ۵۶۱۳
 ۵۶۲۰
 ۵۶۲۷
 ۵۶۳۴
 ۵۶۴۱
 ۵۶۴۸
 ۵۶۵۵
 ۵۶۶۲
 ۵۶۶۹
 ۵۶۷۶
 ۵۶۸۳
 ۵۶۹۰
 ۵۶۹۷
 ۵۷۰۴
 ۵۷۱۱
 ۵۷۱۸
 ۵۷۲۵
 ۵۷۳۲
 ۵۷۳۹
 ۵۷۴۶
 ۵۷۵۳
 ۵۷۶۰
 ۵۷۶۷
 ۵۷۷۴
 ۵۷۸۱
 ۵۷۸۸
 ۵۷۹۵
 ۵۸۰۲
 ۵۸۰۹
 ۵۸۱۶
 ۵۸۲۳
 ۵۸۳۰
 ۵۸۳۷
 ۵۸۴۴
 ۵۸۵۱
 ۵۸۵۸
 ۵۸۶۵
 ۵۸۷۲
 ۵۸۷۹
 ۵۸۸۶
 ۵۸۹۳
 ۵۹۰۰
 ۵۹۰۷
 ۵۹۱۴
 ۵۹۲۱
 ۵۹۲۸
 ۵۹۳۵
 ۵۹۴۲
 ۵۹۴۹
 ۵۹۵۶
 ۵۹۶۳
 ۵۹۷۰
 ۵۹۷۷
 ۵۹۸۴
 ۵۹۹۱
 ۵۹۹۸
 ۶۰۰۵
 ۶۰۱۲
 ۶۰۱۹
 ۶۰۲۶
 ۶۰۳۳
 ۶۰۴۰
 ۶۰۴۷
 ۶۰۵۴
 ۶۰۶۱
 ۶۰۶۸
 ۶۰۷۵
 ۶۰۸۲
 ۶۰۸۹
 ۶۰۹۶
 ۶۱۰۳
 ۶۱۱۰
 ۶۱۱۷
 ۶۱۲۴
 ۶۱۳۱
 ۶۱۳۸
 ۶۱۴۵
 ۶۱۵۲
 ۶۱۵۹
 ۶۱۶۶
 ۶۱۷۳
 ۶۱۸۰
 ۶۱۸۷
 ۶۱۹۴
 ۶۲۰۱
 ۶۲۰۸
 ۶۲۱۵
 ۶۲۲۲
 ۶۲۲۹
 ۶۲۳۶
 ۶۲۴۳
 ۶۲۵۰
 ۶۲۵۷
 ۶۲۶۴
 ۶۲۷۱
 ۶۲۷۸
 ۶۲۸۵
 ۶۲۹۲
 ۶۲۹۹
 ۶۳۰۶
 ۶۳۱۳
 ۶۳۲۰
 ۶۳۲۷
 ۶۳۳۴
 ۶۳۴۱
 ۶۳۴۸
 ۶۳۵۵
 ۶۳۶۲
 ۶۳۶۹
 ۶۳۷۶
 ۶۳۸۳
 ۶۳۹۰
 ۶۳۹۷
 ۶۴۰۴
 ۶۴۱۱
 ۶۴۱۸
 ۶۴۲۵
 ۶۴۳۲
 ۶۴۳۹
 ۶۴۴۶
 ۶۴۵۳
 ۶۴۶۰
 ۶۴۶۷
 ۶۴۷۴
 ۶۴۸۱
 ۶۴۸۸
 ۶۴۹۵
 ۶۵۰۲
 ۶۵۰۹
 ۶۵۱۶
 ۶۵۲۳
 ۶۵۳۰
 ۶۵۳۷
 ۶۵۴۴
 ۶۵۵۱
 ۶۵۵۸
 ۶۵۶۵
 ۶۵۷۲
 ۶۵۷۹
 ۶۵۸۶
 ۶۵۹۳
 ۶۶۰۰
 ۶۶۰۷
 ۶۶۱۴
 ۶۶۲۱
 ۶۶۲۸
 ۶۶۳۵
 ۶۶۴۲
 ۶۶۴۹
 ۶۶۵۶
 ۶۶۶۳
 ۶۶۷۰
 ۶۶۷۷
 ۶۶۸۴
 ۶۶۹۱
 ۶۶۹۸
 ۶۷۰۵
 ۶۷۱۲
 ۶۷۱۹
 ۶۷۲۶
 ۶۷۳۳
 ۶۷۴۰
 ۶۷۴۷
 ۶۷۵۴
 ۶۷۶۱
 ۶۷۶۸
 ۶۷۷۵
 ۶۷۸۲
 ۶۷۸۹
 ۶۷۹۶
 ۶۸۰۳
 ۶۸۱۰
 ۶۸۱۷
 ۶۸۲۴
 ۶۸۳۱
 ۶۸۳۸
 ۶۸۴۵
 ۶۸۵۲
 ۶۸۵۹
 ۶۸۶۶
 ۶۸۷۳
 ۶۸۸۰
 ۶۸۸۷
 ۶۸۹۴
 ۶۹۰۱
 ۶۹۰۸
 ۶۹۱۵
 ۶۹۲۲
 ۶۹۲۹
 ۶۹۳۶
 ۶۹۴۳
 ۶۹۵۰
 ۶۹۵۷
 ۶۹۶۴
 ۶۹۷۱
 ۶۹۷۸
 ۶۹۸۵
 ۶۹۹۲
 ۷۰۰۰
 ۷۰۰۷
 ۷۰۱۴
 ۷۰۲۱
 ۷۰۲۸
 ۷۰۳۵
 ۷۰۴۲
 ۷۰۴۹
 ۷۰۵۶
 ۷۰۶۳
 ۷۰۷۰
 ۷۰۷۷
 ۷۰۸۴
 ۷۰۹۱
 ۷۰۹۸
 ۷۱۰۵
 ۷۱۱۲
 ۷۱۱۹
 ۷۱۲۶
 ۷۱۳۳
 ۷۱۴۰
 ۷۱۴۷
 ۷۱۵۴
 ۷۱۶۱
 ۷۱۶۸
 ۷۱۷۵
 ۷۱۸۲
 ۷۱۸۹
 ۷۱۹۶
 ۷۲۰۳
 ۷۲۱۰
 ۷۲۱۷
 ۷۲۲۴
 ۷۲۳۱
 ۷۲۳۸
 ۷۲۴۵
 ۷۲۵۲
 ۷۲۵۹
 ۷۲۶۶
 ۷۲۷۳
 ۷۲۸۰
 ۷۲۸۷
 ۷۲۹۴
 ۷۳۰۱
 ۷۳۰۸
 ۷۳۱۵
 ۷۳۲۲
 ۷۳۲۹
 ۷۳۳۶
 ۷۳۴۳
 ۷۳۵۰
 ۷۳۵۷
 ۷۳۶۴
 ۷۳۷۱
 ۷۳۷۸
 ۷۳۸۵
 ۷۳۹۲
 ۷۳۹۹
 ۷۴۰۶
 ۷۴۱۳
 ۷۴۲۰
 ۷۴۲۷
 ۷۴۳۴
 ۷۴۴۱
 ۷۴۴۸
 ۷۴۵۵
 ۷۴۶۲
 ۷۴۶۹
 ۷۴۷۶
 ۷۴۸۳
 ۷۴۹۰
 ۷۴۹۷
 ۷۵۰۴
 ۷۵۱۱
 ۷۵۱۸
 ۷۵۲۵
 ۷۵۳۲
 ۷۵۳۹
 ۷۵۴۶
 ۷۵۵۳
 ۷۵۶۰
 ۷۵۶۷
 ۷۵۷۴
 ۷۵۸۱
 ۷۵۸۸
 ۷۵۹۵
 ۷۶۰۲
 ۷۶۰۹
 ۷۶۱۶
 ۷۶۲۳
 ۷۶۳۰
 ۷۶۳۷
 ۷۶۴۴
 ۷۶۵۱
 ۷۶۵۸
 ۷۶۶۵
 ۷۶۷۲
 ۷۶۷۹
 ۷۶۸۶

ی باری حق صومیت انرا نشانداد تا هفت کوزه و پیشه و داند و در جمعی بین کان از برای ماه رمضان و زینت میکند
عفتبار از داخل شعبان تا نهم که در آن از برای آنکه شنب و بیاض میگرد و در آن روزهای شرفستان و حسدندان صفا میسرود
هفتاد بار و در آن وقت میگرد و در آن روزها طهارت بران معقول میگردد و در آن روزها در جوار نظر میگردد بیوی و در آن روزها
و به صورت کندگان ایماه پس مباحات است با ایشان با حلالان پیش و فضیلت روزه هر روز از اینها افضلتر بود که در
موجب غلبه کلام است **و در** معتز از حضرت صادق که منقول است که روزه شعبان در هر روز است از برای روز قیامت
و هر یک که در شعبان روزه بگیرد و البته حق شایسته است او را با صلاح او و در کفایت کند او از شر شعبان و در هر یک
که روزه دارد و در آن شعبان میل هفتاد است که هفت از برای او واجب کرد و در دستهای معتز از حضرت منقول است
که حضرت رسول که در هر روز شعبان ماه معتز و رمضان ماه خلا است پس هر که در آن ماه روزه بگیرد از آن ماه روزه بگیرد و این شایسته
و در قیامت هر که در روز از آن ماه روزه بگیرد که گناهان گذشته او را میزداید و هر که در روز از آن ماه روزه بگیرد که
تا کند که عمل آن را در هر روزی و در روزی از آن حضرت امام زین العابدین است که هر که در روز شعبان از برای خدا
روزی در آن داخل هفت شود هر که در روز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند روز قیامت در روز هفت هفت روز
شود و در کمالی داشتند خدا او را واجب کرد و هر که در شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند روز قیامت در روز از آن
حرام کرد و هر که در روز از آن شعبان روزه دارد و در هر یک ماه رمضان و در روز و ماه شعبان از برای او شایسته است
با او در روایت کرده است که از امام زین العابدین منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه
شعبان روزه بگیرد که در آن روز از آن قائلان ماه هفت کرد و آن ماهی که در آن روزه بگیرد و در روز و در آن ماه
با آن روزه در روزی که روزه باشد **و در** روایت کرده است که از آن حضرت پرسیدند که روز روزه در هر روز از آن شعبان
از روزه شعبان یعنی افضل است از آن **و در** روایت کرده است که در معتز از حضرت جبرائیل که فرموده ماه شعبان ماه
هر که در آن ماه روزه دارد هفتاد و از او واجب میشود و هر که در روز روزه دارد در قیامت او را بیستی هفتاد
تا نسیله هر که در آن ماه روزه دارد و در آن ماه روزه بگیرد او گناه کوچک و بزرگ هر چند داخل خون حرام
باشد که از آن دفع میدهد و در آن حضرت صادق که منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه دارد هفتاد
او را واجب است و در آن حضرت صادق که منقول است که در روایت کرده است که در آن ماه

دعا

داخل میشود حضرت امام زین العابدین که از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه
ماه شعبان است و حضرت رسول که در روز از آن شعبان ماه هفت است پس در آن روز از آن ماه از آن حضرت منقول است که هر که در آن روز
نوبت بر روزی که در آن روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
کتاب شریف از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
و در آن روز از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
و در آن روز از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
ماه شعبان است و در آن روز از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
در دست است از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
کتاب شریف از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
و در آن روز از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
و در آن روز از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
پس من بگویم با هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
عفتبار که در آن روز از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
روایت کرده است که از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
من که در روز از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
کتاب شریف از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
پس حضرت امیرالمؤمنین که در روز از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
تا اینها شایسته از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
که هر که در روز از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
سعی از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
برین در آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه
در آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه

در آن روز از آن حضرت منقول است که هر که در روز از آن شعبان روزه بگیرد که در آن ماه روزه بگیرد که در آن ماه

منه كذا كذا...
وذلك كذا...
والله اعلم...

التوضيح

عشر

منه كذا كذا...
وذلك كذا...
والله اعلم...

بأمر

منه كذا كذا...
وذلك كذا...
والله اعلم...

منه كذا كذا...
وذلك كذا...
والله اعلم...

الحمد

بسم الله الرحمن الرحيم

[Faint, mostly illegible handwritten text in Arabic script, possibly a prayer or a chapter heading, with some ink smudges and bleed-through from the reverse side.]

بسم

بسم

ترجمه العقاب
من کلام ملا حسن کاشانی

بسم الله الرحمن الرحيم
حمد بیدار و شایع بعد خداوند جهان آرای دلگشا را که موضع نداس الله از مرتب
ساخت مبلای که قریباً و صاحب مرتب را مقرر کرد باید با نبیا و مرسل و ائمه معصومین
دل فی منازمه و شایع بخشد: افکار مرتب و توحید و مرجع است ایشان بلند کرد باید
بعبادت و توحید و سرود نامعدود بر رویان راه نمايان راه حق از روی پیش
و بر رفت آورند کان بندگان از عظمت جاهل با افکار و اشق از انبیا و مرسل و ائمه هدی
که بر کربلای کان اویند در بند و از پیش **کتاب معبد** پوشیده همالکه همه مان از برای آن آفرید
شد: انک خدای عزوجل را بشناسند و بندگی او را بجای آورند و مقصود از آن پیش خود
برند و از عاقبت کار خویش آگاه گردند تا بعد از عطفی مستعمل گشته منیم ابدی عقیق فایض
شوند و عمل رکت نیز بهجت این مطالب مجوئ و نازل شده است چنانکه عقول و عیینه
و شاهد و نفوس صریح بران دلگشا است هر که اصول این دانش ها را با اعتقاد جازم بوزمین دل
خود بکار د و باب مجاهد و عمل صالح و در دنیا پرورش دهد و آخرت از برای او خوشی
شود که در سایر آن در حجت استرس کند و هر صوفیه که دلش آرزو کند آنان بچیند و هر
شهره او خرد کرد و **طریق** و **حسب** و **اصحاب** و از اصول و در قرآن مجید بل لا ینبئکم
مبتدئ شد و برنج قریب که هر خواص بر آن آن بهره است و هم عوام را نصیب لیکن اکثر مردم
آنان اعراض نموده طریقت دیگر از برای تحصیل آن پیدا کرده اند و خود را از مطلب دور
انگند و با همای مختلف رفقه اند که کویان طریقت دلالت از قرآن نیافته با دلایل خود را
انوی از حج حق کان کرده اند و کمال الله عن ذلک بنا بر این فقیر حقیق بن بر مثنی را

نخاطر

نخاطر صد که کلمه چند در بیان اصول اعتقاد عقاید دینی بر مصلح اهل حق که در نه نه ناهیدند
نفاوس بنویسد برای ارشاد سالکان مبتدی مثنی بر بیان و تبیین آنکه حق تعالی در حکمت
قرآن مجید و در صفت از دلیل و راه که بگوید حق تعالی علیه و السلام در جوامع کلمه نموده حمل
طباع بر حجت نقلی شرح و محض همراهم آن بلکه تلبیه عقول مستقیم بر تلبیهات الهی از روی
بصیرت و اذیتان و تفسیر بطلوب سلیم بل کالات و ارشادات حضرت رسالت بناهی محب
علم و عرفان چه هدایت انبیا صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین در تکلیف خلافی کانست
و بر همین خدای عزوجل اتوی و اتم و اذل از دل لایب همگس و اگر چه هر از آن جناب **مقاله**
کلیس **صلوات** **بر** **ان** **الله** **بیان** **فان** **ضح** **ایک** **و** **لا** **کنتم** **عقالت** **خیراً** **انما** **انظمت** **کیس** **مقول** **دور** **انک**
دارد بی سرکشکی در پیش دارد و در وانی شی عقل و فطنولی یکیشد فلشی در کجولوی
پس ساعتی چند اوقات صرف این موم نمود و این هشت دو که بشاید هشت و بیست است
بر مری اهل ایمان کشود و ترجمه العمای نام و موسوم ساختم و با الله التوفیق **در اول**
در هستی حق جل جلاله بیدم حدیث و حجب راه کان را بکنار و دول با مادر و محظرت
دور و تسلسل راه کان و کوشن با مکان که در مرت سر کربان میازد و تسلسل در بیان
به پایان هم افرازد و زمانی نگاه که در هر بین در غرب آسمانی و عجایب زمین از ده
و نجوم و شیب و نجوم و ریاح و امطار و نیزان و انوار و جبال و نباتات و معادن و حیوان
اقله **منظر** **الرب** **السموات** **فهم** **کشف** **سبیلها** **و** **ذریاتها** **و** **ما** **السموات** **فوریح** **و** **الاکروف**
من **دناها** **و** **القیما** **دنیار** **و** **المری** **و** **ان** **نبینا** **فیمان** **کلی** **زوج** **بجینه** **شیره** **و** **ذکر** **کی** **لکلی** **عبد**
من **نب** **و** **تزلزلات** **السیما** **و** **ما** **نبار** **کان** **ان** **بنا** **هم** **جنات** **و** **حسب** **الحمید** **و** **القیل** **لما** **سما**
کما **طاع** **نصیب** **و** **ذو** **اللیبار** **و** **احییا** **م** **بلله** **میتا** **کذلک** **الفریح** **و** **ساعت** **تامل** **کن** **دور**
که طایر افلاک و حیوانات و خاک و آدم و شیء و روز و طلوع و غروب خورشید
جهان افروز قولی تعالی **انی** **فی** **خلق** **السموات** **و** **الارض** **و** **الختیلات** **و** **المیل** **و** **الشمس**

نخاطر

آیات اولیٰ الباب الذی من کرم الله فیها و تعالیٰ و علیٰ جویهم و یفکرون
 فی خلق السموات و الارض و نظم سکر سکر در ریش ستاره و سرکشکی غمات و مشا
 قوله تم و التمس و القم و الخمرات یا قمر و طمه سکر در بحر بجزایان سفینه برود
 اسب ذخار با اجمال و انقال و اوزار قوله قالی و الفلک تجزیه فی الم یاقمر و در سیر
 کفی بیابان نکر و چگونگی خلقت آن در نظر او را قلا منظر و ت الی الادل کیف خلقت و
 موغان و نظر کن در میان هوا چون باز داشته و هر یک را بلون و صورت و صورتی
 اولیٰ و ثانی الی آخر سحر است فی حق السماء و ما تمسک الی الله ان فی ذلك لآیات
 یؤتی و فی ان تکلمای طایرین نظر است و می بیند و می هزاران کوش او در قوله قالی و النظر
 صفا کت کل قلم صلواته و رتبه ساقی و دماغ و حرا قهر کن نظم ان بجان لاهی
 و خاکت و دین بران میوه های کونا کون و فی الارض فی خلق و جنات من غیب
 و نظیر و در حق جنات و غیر جنات یعنی پند و واحد و تفصیل بقصه علی بعضی از آیات
 ای فی ذلك لآیات یؤتی یقولون اگر چه ایله مان سر است غیب می مغز است اگر سنجیده
 و در است سنبل برین از خاک قرب انوار است تا نظر الی الی الله کیف یجی الارض
 نیک و عوفاست بزرگ در خزان سهند نظم و مبار هر در حق و در رتبه معرفت که کانا برین جان
 در یکسان خا و تر بخاره و چگونگی هر را استمداد خل و جز و راه و من غمات القلیل و الاغنیاب
 تحمل و من سکر و در نقاش ای فی ذلك لآیات یؤتی یقولون سنان و پش از اجون
 رنگ و طراوت داده و در لیل زنبور سکر و شفا و طراوت خواره و خجسته من و طوی خا شریف
 اولیٰ و ثانی و شفا و اللقا و الی فی ذلك لآیات یؤتی یقولون نظر کن در کسب اجون و چون که چنان
 خا و در سبب باره و باره و کمر و در تابش لاجون چون داشت که سلب بر کلک بر باره بان را
 متن حکم که ناسکی و سبب رنگ ذکا و از میان سرکین و خون چگونگی شفا با کیم کوا را برود
 او به و در ذی بندکان ساخت اما انسان خود به بها که از ان حلال میشود و ان کفر فی الاغنیاب

لیسر سکر مشا فی بطون برین به بن قریب و حرم سنا خا لیسنا قریب القاری بن نظم باران را در
 چرسان مر باره که در بند بان صفاد حریف و نظمه مادی در چمن جوان ساخت بان محبوب و
 وان ترکیب خوش بان منظر گلش و ان منظر گلش وان خط و خال و من رجال و شیخ و دل
 فتاوان الله المعال رب العالمین و احسن الخالقین نظم نام او در نظم سوری می سلب
 او به نظمه در حرم انان نظمه لوی لوی لا کندا و ذین صوف سر یا لا کندا و الله اخرج
 من انیون ایها لیل لا تملون شیئا و جعل لکم النجم و الاضیاء و الاذیاء هر چه در راه است
 عوفا ان در ادبی مخلصه و با وجود او مقدرش که پانده بر هیات جنه و ترکیبات مستحرم و تن
 از افعال زینب و استنباط از صنایع مجید و استیعاب از اشیاء کالات و استمداد از دقایق علوم
 و مهارت حالات سحر چشم ایات و فی الایات و فی انشیم هر کرا بن ابتهاج و فصح و نه ندیدیم
 و در مظهر و حریفش تا در حدیث مطالع در نماز و اهل خطا خود را از وجود صنایع کرده و ان
 ند کانی حرم نیافتد نظم نظره بسوی خود کن که در جهان در باره تفکیک عیاش خود با
 که توان بلند جان و نیش چشم خود همان تو کمال خود چندان چه در دانه صدف برود ای
 که تو پس عیا کرا فی کاهج و در پای انسان سینه بری آبی و نظمه میکن و کاهی بر که کوا را
 کبر کن روی عیا کرا ان کونای عربی مبدا نیک است ایست و اگر بر نقش چندی انوری چشم
 که نقاش باره چو کرا ان انبای عالم حکم و دانی اعلی و اعظم باشد با این هر نقشهای
 چنان که بر این کتب انلاک و این صوم و خا و کش که بر این نوره خاکست و هر صنایع و با لبع
 که در طبع و در طبع است و این هر در برات حکم که از ان جمالی و موجودات لایع است فی
 نظم ان قریب نقش توان خامه نقاش دیده و در در این صفت دکاری ای نقاشی است
 ای اللی و شک تا لیسر التسموات و الارض تو بودی و پیدا شدی و یقین پیدا میکنی خود را
 از نیست بر هست بیاد روی چو کرا در حال نیستی خود بودی پس چگونه نقش خود را نمودی
 و در جهان هستی که بودی پس چه قدرت بکار نمودی و مثل تو نیز تو را خود را هستی نتواند

چرا که سخن در اول سخن در دست و اول سخن در دست **نظم** هر چه بود در دست سست
دارد از پیش خودی که اصله الی الذین تل غوث من دون الله که خلقوا با تا اول وجهوا
له وان یصلیهم الذاب شیدا لا یستقدر غوث منه ضعف الطایب والمطلوب تامل کن
امو که غم بر آن خرم نمودی و سعی بیار و بختی که ان بکار نمودی و آخر ان بفعل نماید و در
که اگر بود دست تو میبودن امر بدین وجه بودی مدلس کاره دست و بگویت و مد
از مثل تو علمت ای الله غوث من انی و علی و الله خلقکم و ما تمهلون **نظم** من کرد
خادم اوست که با حق است که با دست که میباید بریزم و دیگر چون در روز طریقه عظیمی
غریب با حق است اما انما اتقوا و از جمیع خلائق ما برسی کشته بود هر یک که خدای
می بوی که چون دولت متعلق میشود بر همانند ما در حق و بگویت استغاثری تاملی نظر باد
حاضر که بپایه در ما نکانت و بیان بجان کن تل انما انما استغاثت انما انما
المطهره اشرفه تل غوث الیکم من انی انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم
انما تل غوث فیکف تل غوث الیکم من انی انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم
عن المصلح و انما تل غوث الیکم من انی انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم
عظیمه انما تل غوث الیکم من انی انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم
که در حقیقت خدای دارد در هر غایت و مفا با حق نیست **نظم** در یکا که حق جل و علا
برین که اجزای همان چون جسم پیوسته است و هر چه را مدد دیگری میکند و هر یک که از
یک که مستقیم میشود **نظم** استهان من ربه من انی انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم
چون تامل کن پیش از هر حال او چون غایت و غایت تم بل هد او است هر که در آن غایت
همچو در آن که مکتب مجتهد است و من انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم
و همچو این نباتات و حیوانات خلق است که یکدیگر میکنند و از هر چه آدم در تجارت و ذراعت
و کاسب از یکدیگر چه میگردانند اینها هر یک است و این که از پیشله هر یک است که مستعد بودی

صانع

صانع این اتصال غاشق و ظاهر است اینچنین تمام و کمال نمودی و موجودات اینچنین با هم بسند
و یکدیگر که برینا خنی بکتر هر یک دیگری را خلی شده و بیازمین و آسمان فاسد شود و چنان
میباشد که لو کان فیها الهیة الا الله لم یکن ما و یزین هر چه از صنایع آفریده دیگر استان بودی
و هر یک بودی که نفوذ نمودی چون آنکه در هر که اذ لا یضرب علی الی ما خلق و علی ایدهم علی
تبعین شیخات الله عما هیفون و نیز اگر خدای دیگر میبود او نیز یک و وصل میفرستاد و در یک
میبود و خود میخواست و در هر که و تا در ملک و سلطنت او هر یک از صنایع بیله میشد لهذا خلق
تا روی ما و از خلق الذین من دون و چون اینها نیست بقین شکل که بلیت چنانکه خود را
وجود را بان ستوده و یکدیگر انبا و صل انان خبر داده و بوجبات هر چه از ان ذرات شهادت
بان شماره فیکل شیخ که انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم من انی انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم
هر اجزای کون از مرتبه است چه و با حق بلیت و حد است اوست که درون هر چه در در حق
پدیدان و حمله لاشک که کویان **نظم** در هر چه حق جل و علا
چیز از هر چه است انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم من انی انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم
مثل با شش و نه مانند و نه همان و نه نظیر با آنکه الله هو الحق و انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم
وان الله هو الحق الیکم هر که هست از هر که او یک ندله در دنیا از نینده است پس با نینده
که در دنیا است لاین شکت خدا و انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم من انی انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم
امو بود شامل هر که حق از نیش او هر را حامل است پس او را در هر که در آن است و نه نظیر و نه معاد
و نه منزه که معنی و کما ان لو کان فی الملک و لو کان فی الملک و لو کان فی الملک و لو کان فی الملک
ساحت دل و منشی و در آن چون جلال طیف حسه او بر ما ذلت غوث ظاهر چون از نفسی و
و عیب و صاحب مقدس و نزهت است و الا نشاید که از نینده هر چه باشد چون از نفسی و
و هر کس پس نوزاد و در صورت و در حقیقت و نوا و ترکیب میسر و ترکیب و نه کیفیت
و نه در کجاست و در جهت و در هر زمان و نه قابل رؤیت لا ینظر الیه الا بصا انما تل غوث فیکف تا تل غوث الیکم

نظم

الأكبر وهو اللطيف الخبير من ذات انجد وجه و چون انوار شانه نما قبولون و با و ج
 اینک از براه سما لیت هجرت از بهایت که از جهت احوالیت که در معنی کل شیخ چه
 هر چه از جهت احوالیت و هیچ ذره بیرون نماند تا با کون من شرفی ثلثه الاله و زانهم
و لا حسیه الاله و سار سقیم و لا آرف من ذلک و لا انی الاله و معهم انما کانوا انیس کلمه شرفی
و کما التبع البصیر با مانی و با ما تر جان از ان پیدا نرود هر چه شیخ از تو و نگاه تو ج
 نشانی که در هیچ مکان در وی تو نماند و کسی نکند که با او چون کمال هر کمالی از پر تو کمال
 اوست و جمال هر جملی شکر انحال او و با نورا او در اونی اوسته و تو با نورا او نورا او و شکر
 و بنا با نورا او بیانی دارد و نشو با نورا او نشو و کوی با نورا او کوی با نوری که است فرموده
 و ندان که نورا خواهان کانا از تو تکلی و خواهش کرامت فرموده درین صل که با نورا او و با
 خود کمال است بلکه کمال اوست که در ایش شامل و کما انوار الاله و نور عباد و کما انوار الاله و نور عباد
جز به علم او انوار ذات او را هر علم جز به نور او انوار ذات او را هر بصیر هم من بلیغ و بصیرت
 پیدا بیا و بصیرت هم من کوم کوم بینه شکام و نام هر چه جز به نور علم و قدرت و سمع و بصیرت و با
 چرا که با اوست احاطه جمیع اجزای زمان و مکان و بیرون از زمان و مکان و زودی و دوری
 نزدیک و دوری بلند و وسیعی آسانی و دشواری شدت با نیت خواهی بلند و دوری
 اهسته هر چه ذوق در دل یکی زدن با بر زبان بلند در پیش شدن ان اولیست خواه در هیچ جاده
 باشی و خواه بر سر راه در نا و یکی با هر روشنائی بر رویا باست نود او تفاوت نیت سوا
من کما من انوار النور و من کما من نور و من کما من نور و من کما من نور و من کما من نور
 درخت غنی از نخل مگر آنکه میدان روی شماره و هیچ میوه از نخل در انش روی غنی با و نطق در
درم نرود میگری و هیچ رقی با نرود بکنار و در کما انوار الاله و نور عباد و کما انوار الاله و نور عباد
نهیج من نور ان من انوار الاله و نور عباد و کما انوار الاله و نور عباد و کما انوار الاله و نور عباد
الخبر و نظم همان و اشکارا در هر یک است و در علمش انوار او زود و نزدیک نماند و او بر تو و انوار

چنانکه

چنانکه ذات او بذات دیگری متمایز صفات و نیز صفات دیگری متمایز و هیچیک آنکه ذات او
 معلوم نیست با غایت هویدای کدر صفات او معلوم نیست و بهمانت با کمال پیدایی و لا یحیطون
 به علمها و تحت الوجود للشیخ الخیر و نظم هر چه در هم تو کجند که من آن فرمودم آن هر چه در حق
 این که چنانچه در جاسم دوره عشق نشد کس عین هم دولت هر کسی بجنب نماند و او را همیشه
 بوده و هست و باشد را با اسمعال فیض و ذلال رحمت او بر سر بندگان باشد هر چه جز با او با بر
 و هر کس باو محتاج و از همه بشیاز و بر هر حکم هر چه خواهد کند و نشود و باید و هر چه خواهد
 کند و نشود و نیاید دست و بر حکم او بخارند نشاید و قضای او را بقدری بتدل از فی نیاید
ان الله یبهر القلوب لکثیر جز حق سلطه ملک را نشاید نسبت حکمیکه از حکم حق فرود نیاید
 هر چه جز که هست انجمن میباید انجیر که انجمن نیاید نسبت ظلم و ستم از تو میاید چرا که در آن
 ترجیح و تواناست بر تر ان و ان فیما زانست بقول ان من تکلیف بدنی از نطق است نکر
 و جاهل را بر چه معلوم مواخذ و نیاید و هر چه کسی از روی حکمت و عقلیت کسی که هر چه جز
 بندگان است او را بنوعی او را در کمال شیخ بصیرت و کمال طاقیتا قد من نظم هر چه حق
 بندگان است او را و انجمن خواهی خواست کرد فی انچه در جهان شایسته کرده انجمن
 که میباید از تو و فرقی گرفته کار جهان که تو در او از این کار جهان نقش زینا بلوغ خا
 از نیت دل و انوار جان با ک از نیت و راه جز و شره و نموده و بتقریرت بر هر چه و کما
 فرموده که تو در تم و کما بناه التنبیل امثال اشاکو او ایضا کفون و کما بانه التنبیل من پس
 اگر بنده بر او خرد خرد ترا بر اشکر باید که بر هر ارباب رعایا قدرت و اگر بر او خرد نرسید
 سعادت با بدی که در حق لغت و جرات حق بمثل بدلیت هر که سخن طیب شنیده است بابت و هر که
 مریدان در لذت و همین نازعت ان الله لغنی عن العالیات حافظ زینت تمام ما جمال یار
 مستغنی با هم و نسک خال و خطا چه حاجت روی زبیا و در جهان در صورت چون حق نقلی
 شکران دید و یاد دارک و حواس با و شکران رسید و هر کس با نیت روی مرتکب و نیافت و

و رسالت

بگماست با او عیسایست و هر کس شایسته ضرب این در است و هر کس شایسته ضرب این در است
که روی با معبود داشته باشد و در حق با عیسی که از انجا که در دنیا عطا نماید انجا شود و اینجا
بیان نماید بیکه تو را با حساب اشنا کردی و در حق او کنی و ایشان را از منزه و معجزه همد
و پیشتر او کند و کیفیت طریق معاش و تحصیل ثلث معاد را نشان کند و این جز ایشان در است
هدایت و دلالت کند و ثبوتات جا و بیانی امین و لاکر کند و از عقوبات انچه با بی کسب
طریق معاش و تحصیل ثلث معاد را نشان کند و این جز ایشان در است هدایت و دلالت کند
و ثبوتات جا و بیانی امین و لاکر کند و از عقوبات انچه با بی کسب و غیره و اخلاق
و علم و حکمت تعلیم کند بَلِّغُوا إِلَيْهِمُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ و تعلیم الکتابات و الحکمة و سجدان و نزد
اسرار می آموزند و تا اهلان و در اولیا با تسبیح و تکرار بکند از تا یکبار از این ان جمله شده
اهل علمین بعلین و احوال اهل عجمین بر عین روزگار يَتَّبِعُوا خَيْرَ الْبَلَدِ مِنَ الْبَلَدِ چون
تا کسی از عین ارض نباشد ارض با او عیسایست پس این واسطه بفرستد و چون اشفاق
انسان با رب بد و ن واسطه و یکی عیب در است بصورت نمیداند تا در اول و شد در شسته و نوز
و حدیث فرستد و چون بی نوع اول عیان مطیع و متقار شود بر او و غیره و تا امتیاز تمام
از ایشان نداشتند باشد با و بیکه در حق معجزه و عارف چون بد و عیسا و شرف و چون
سره ما نوالا با است از تقاون بیکه در معاملات و وجوه معاش با عتقاد و تقاضای و تقاضا
که بر ایشان غنا نسبت در بدن مجبولند و در سیاست حکم رفتار و عضو که از ان مجاورت
نمود این کار را نماند نمود و پیشتر نمیشود پس هر آینه با چار است خلافت را از مکی عیب که واسطه
شود میان حق عزوجل و پیغمبر از حق مومل که رساننده باشد بر امت که آنچه با بوسه
از حق و جز اینها مناسب هر طایفه باشد از معجزات و خوار و عیارات علی خَلِّقُوا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَاتِ و از شرف حکم تمام شامل خاص و عام و لاحق من و علا اول خلیفه فرمود و وحی
و شرح معجزه که ما بین و بعد از ان خلق خلیفه فرمود وَإِنْ قَالُوا لَنْ نؤْتِيَهُ إِلَّا خَيْبًا

الارض

فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً وَهَشَدُ وَهِيَ أَمْرٌ رَسَلُ وَتَلْبِينُ بَاكِبٌ وَرَهْبَانٌ فِي دَرْفِ نَوَاسِدِمْ جَمْرًا
وَسَلَا تَبْرَحًا وَاشْيَانُ سَعِيهَا مَزُونٌ وَخَلَابٌ رَدَاهَا فِي نَوَاسِدِمْ وَانْدِيَانُ تَكَلُّمٌ سَعِيهَا شَيْبَانُ
وَأَلْفَا كَشْفَانُ نَدَا تَا حَوْمَنْتِي شَيْبَانُ بَرْمَنْتِي وَبَحْرَانُ شَيْبَانُ وَسَرْدَاهَا كَشْفَانُ تَكَلُّمٌ نَدَا كَانِيَا
وَخَلَا سَرْدَاهَا وَجُودَاتٍ حَامِلِ لَوَايِ لَوْ عَوْدٌ وَبَعْدِيَتْ بِمَقَامِ مَجْمُودٌ صَاحِبِ حَيْضٍ وَشَاهِدَاتٍ
وَطَاخٍ وَوَكَبِ مَقَامِ دَفْتِ نَدَاتِ كَيْفَا كَانِ قَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى فِي رَوْحِ عَجْمٍ مَصْطَفَى عَلَى اللَّهِ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا بَا وَنَبِيَتْ خَمِ كَرِيمٌ بِلِ وَوَسَائِلِ بَاخِرِ انجائید و قیامت و قیامت اوقام شد و اوصاف
بامت محصوره و تمام کشت درجه و عزت بجای رسید که اولوا العزم که خلیل و نوح و کلام و در
علیهما السلام از روی انقادی او در آمدن در رحمت لوی او استماعا نمود نظم پیشتر
خادمی ندی انبار و تو که کو اهرامی هر را پیشتر ای خا خلیل هست مکلان خان یق
برخا انبیا نیک شدی و هر بیله امون با اسبقه مکلان از زبانمانی و کفایت بود نوبت ائمه
لا خیر فی الاشیاء الا للذین آمنوا و عملوا الصالحات نظم اکو کسروی و بزرگم فروغ خلی میوندم هر چند انبیا اولیا نوز خدا متعلی
معضم بر کم بود و در صفا و سعادت بچوگان حدایت و ایشاد کو چار بود نل هم یک بدر حینه
از نسیله نل در صیاق ما و ملک ایزد سبک و لکن الله سبحانه و تعالی که نوزد آقا سید
و اولیا ائمه و لا خیر الا للذین آمنوا و عملوا الصالحات نظم و تا کس بر او مازند
خدا در حق انکار کلوا من سله هزار نقش با زار کانیات اولی که بیکه صاحب عیار مازند هر
نقش بر ایل دکلک صنع یکی بد لید نری نقش انکار مازند و معجزات ایزد بری خواص خوران
مجید و جوام کلهر که در قرطیس مکتوب و در دوازده نوزده است و بحیث عوام معجزات و خوار
عالمات مثل شرف حق و اشباع خوار کینه از طعام تلیل و کوبا که ایدن سنگ دینه و غیر آن که در کتب
معتبره من کوراست با آنکه فرودت از مبارک اخلاق و عیامن اطوار و اوصاف اعجازت در قیامت
ظهور است و طبایع صلح بر عین او مجبول و ظهور است نظم ستاره بل و خلیل و ماه مجلس
دل و صبر و ما را انیس و مومن شده نظم که مکتب نوبت و خط نوبت نظم هر چه سعادتمند

امریزه مدبری شد **در پنجم در وصی نامت** شفیق که قابل دخی واعیای رسالت باشد بیجا
نادراست و هر وقت وجود و موافق حکمت است اگر چه حق بفرماید اولست و نیز به کافرا
و در هر حال وقت شریفی بخالد در کار است که اگر کثرت کفر منوط باشد مدتها کالیب و نیز عمر
حافظی بسیار و اگر زیادت در وقت است سبب ایند و غرضی ازین فاسده و لغوی کاسه بیلاج
متداوله و غیره بیکره و در میان میرهد و نیز امت و در هفتاد کالی بسیار که در دنیا و اطاعت حق
نزدیک و از محبت او دور بیکره باشد و در مظلومان از ظلم و ستم و بیادری و بیادری
میرسد و باطن دل و ده نامی ای که از ایشان جدا باشد بجای چند که نسبت ان حق نزدیک با
و با غیر شریف مغلطه اسباب نبوت و تقوی و شرف و تقوی ایمان اخلاق و تقوی از عیوب
ظاهر و باطنه طایفه بسیار و حکم و عقاب و عقاب و مصلحت تا از بدلیل طاعت کنند و ایمان
متفکرند و در هر حق علی از ایشان عالم وجود است احکام که در شرف انعام مخلوقات است و مقصد
انصاف از ایشان انسان بلوغ است بکمال و در سیدنا و نبوت و در کمال پس با هر که در هر
کالی ازین نوع باشد دلالت بر عالم نبیاتی و بی شرف و تقوی و این باقی خراب عالم است
و غنی ما را و از کالی آدم سونها است خلاق و از انما از وجود بدنی کامل که در حلقه شرح
باشد و همان عباد و باطن مواعاش و معاد و باعث محمودی تر بر بدید و در عظم و در
انما آنست منتهی در کمال قوم ها و بلکه سبب و برودت و در منین و علت هستی موجودات
مالی و پائین **نظم** عین قزو جو جهان و در شایگان کونین کنونی کاین المولان درین
عصر که اقتاب نبوت و رسالت طالع است نوزاد است از حین و چه در آن عصر
لازم است و در سایر اعدا و ان منصب خلق بوسی منصوص علیه او را در با و بی
و همچنین تا عصر می دیگر و مساله نبوت و رسالت از برای تحقیق رسالت و اقامت متصل
تا در قیامت و او صبا با انباشت کند در ولایت و کتاب و شریعت ایشان از نزد بدید چنانکه
بسیار علی الله علیه و آله فرموده انی فاریک فیکر العالین کتاب الله و شرفی ان غیر فاحشی بر

هذه
علی المؤمن اهل بیته و کتب صفات کمال که فی بان متصف است ایشان بان متصفند دبی بوجی و
ملک ممتاز است و حدیث با مالک بهیله اوله صبا و نیز بهیله است بلکه فرزند خاندان ایشان از اولاد
و شد ملائکه پر از بر است و بجز نبی از آن منزه است از نقایص مثل خطا و نادر و ذنوب و در ذایل
اخلاق و عیوب ایشان نیز بهیله است و نیز از غیرها صلح و او صبا انباشت بود که لیکن صلح است
نبوت بود و در شریعت صاحب شریعت عمل بیکره اند مثل او صبا و حضرت آدم که در شریعت او عمل
تا حضرت نوح که او صبا و نوح شریعت او عمل بیکره اند تا حضرت ابراهیم که او صبا و ابراهیم شریعت
او عمل بیکره اند تا حضرت موسی که او صبا و موسی شریعت او عمل بیکره اند تا حضرت عیسی که او
عیسی شریعت او عمل بیکره اند تا حضرت محمد صلی الله علیه و آله و چون نبوت بران حضرت ختم شد
او صبا و این حق نیستند لیکن کلام هر دو بر ایشان در دو کلاب بلند تر از دو سر بر ایشان است چنانکه
اخبار صحیح و آثار هر چه بر آن شاهان و کرامت خصوصاً سیدنا و صبا و سر و اولیا امیر المؤمنین
و امام متقین علی المرتضی ان ذلقت معارج کاهوت و عارف ملاحج ناسوت تا من جمله خضار و نقد
صاحب زاد سید البشر آیه اسمای حضرت ائمه خلافت و پادشاهی منصوص بشقی من کت
مولاه فی مولا و مخصوص بشیوعا انجبت و کلامها حقیقه دانای علوم اولین و آخرین و جامع
کلمات انبیا نبی سید المرسلین چنانکه در حدیث من انما ان نضر لک آدم بیان شده و بوجی
و مخالف هویدا و همان کشته **نظم** ای قصه حضرت دکتب حکایتی شرح حال جوهر و رویت
و این اناس عیبی از بد علت لطیفه آب حضرت فرموده هانت کتابی ان حضرت بعد از
خاتم انبیا بلا فصل دبی و جانشین حضرت و دهها و خلاق و پیشوای است بود و بعد از آن با
فرزند منی که اسامی عظام ایشان در حسب اسم رب العالمین است و اسم خاتم النبیین و خاتم الانبیا
بر عرش منسوب و مسطور است و در کتب و صحف انبیا ساقین موجود و من کور و در حدیث
نبوی صلعم وارد است که یکون تعبد انی عشر امیر و در و است و کلامه که انی عشر نبین
اهل بیته اطاهم الله فقی و علی و زکی و خلیف من طیبی قول المصلین بعد از انما

طاهر

بیت صلی ما لهم لا انا لهم شفا عتی ودر حدیث دیگر فرموده است که تبعنا ائمة عتره وهم
انما یلقونهم لقايم الذي نفع الله على يد مشارق الارض ومغار تجادرین معنی آنجا
میوید بسیار است و ایشان را صلوات الله علیهم فضایل و کمالات و صفات و کمالات منقول از ائمه
ائمه را بوجه اوله هیت احیاء از حق تعالی در اعجاز از صلوات و بعضا اخفا میفرموده اند و خود نیز
اکثر اوقات پنهان میبودند و مراد بر اولی الامر که حق تعالی با او و طهارت ایشان فرموده که انهم
مخفیون الیوم و کلهم فظیف الی الی الی که تظلم ایشان مؤده ایشان از خطا و نمل چنانچه از شرف
معصوم و مطهر اند و خزان علم آتی و امینان روحی و رسالت نباهی و حافظان شرع انور در آن مجید
و خلف رسول الله اند و نقل کرده است و ایشان نقل صفت از ائمه ایشان او حقیقت و غنی
حق طاعت ایشان طاعت حق است و معصیت ایشان معصیت حق است و دست ایشان دوست
و دشمن ایشان دشمن حق است و مثل ایشان در این امت مثل گشتی بیخ است که هر که با او متوسل شد
بانند و هر که از آن خلف و ذریه هلاک شد و او را بهر سبب در حال حیات میفرستند بنوید
شده و آثار و اطوار و اخلاق و اوضاع ایشان باین گواهی داده و طریق و متقیمه مسلمیه بعد از اطلاع بنا
شدن بر آن مؤده و حق تعالی در آن مجید اشارت ها بان فرموده و در حدیث نیز متفق علیه میان
اهل اسلام و در شرف که هر که مرد و شناخت امام زمان خود را مرد هر چند زمان جاهلیت است
و ایمان و امام زمان مذکورند با این صراط امام حسن عسکریت علیه السلام که تا م الامت است و حقیقت
شواکت و بر خلفان و بعد می رسد و در همانی میماند که هر اسم و هر کیت حضرت پیغمبر است
و در خلق و خلقی تمام دارد و آنحضرت و سایر اهل بیت علیهم السلام از اسم شریف و کیت
جلیل و خلق عظیم و خلقت جلیله و در هر یک از عیبت طویل و در هر یک از اهل و فرموده اند که انما
انزبا مکر یکدیگر حق تعالی از او داد و دلزدگانند تا انکه آنحضرت ظهور فرماید و عالم را بر این عالم
بیارند بعد از آنکه از جسم و عدوان و کفر پریشانی باشد و جمیع مشارق و مغارب ارض را بر
دو آرد تا آنکه هیچ مخالفی نماند مگر آنکه با اعلان کلمه توحید و شهادت اسلام زینت گیرد و هیچ

نباشد

نباشد مگر آنکه هر حق با طاعت امام و ولج و انظام بر وی و علم از ادیان باطله و ملل ناسده و نظیر کرد
و هر دینایی حق میگرد و حضرت عیسی از انسان نزل فرماید و در زمان حضرت ائمه از اهل
و متابع است او کند و به او برود و عدا الله الذین آمنوا منهم و جعلوا الصالحات لخصمهم فی الارض
کما استخلف الذین من قبلهم و ما یکون لهم و منهم الذین ارتضوا منهم و یسلبونهم و من بعد خیرهم
انما استخلفوا فی الاخرة کما ینزل فی شفا ما نقل کرده اند که کسی از ائمه است
بوی کسی می آید از هم هر کس ناله و فریاد کند زده نام نلی و فریاد می آید کس ندانست که
در آنکه مقصود کجاست اینقدر رهت که با با یکدیگر می آید حق تعالی اولی است خدمت آنحضرت
نصیب ما و سایر انخوان کرد و باقی و اهل الاجداد که سالی گوید که آنحضرت امام زمان و صاحب
و ظیفه حق و وصی پیغمبر است و از برای این امر مقصود است از جانب حق پس هر چه بدست آمد
و نیز اگر سایر ائمه معصوم علیهم السلام خلفای حق و اوصیای پیغمبرند پس چرا این ائمه را
متمم نمودند و از آن ائمه فقیده میبودند و امر خود را بر ایشان داشتند و نیز اگر حضرت امیرالمؤمنین
وصی و ظیفه بلا فصل حضرت بود پس آنحضرت پس چرا پیغمبر آنحضرت اولی است و از آن امر مکتوب نگردد
و در ائمه اولی است پیغمبر بشا ائمه اولی و اطاعت او میبودند و در کون بودند مقدم نموده اند جواب
گویم که حق تعالی حکیم و صلی است در امور و در عقولهای دشمنی از آن امور ظاهر است و شکر از
و در مقام است که چون دنیا دار فرمایست در دار قره و عالم بر عیاست و جای هر چه در هر چند
خفا و سخت و آقا و بیشتر دل کشند از آن انسان توانست آجران عظیم تراست و صاحبش حق
بزرگوار حق حق تعالی بر سبب همین در دین را بر او با اهل حق خود خلق میگرداند و از اهلها
و عیبت هاست چرا ایشان میسازند تا ایشان با ساق بان روی کنند و بگویند که انما
خود را بر ایشان دستور و برضار میگرداند تا ایشان را امتحان نماید و صراط ان نام بدیل بدین
الذین آمنوا کتبت علیهم انما ینزل فی شفا ای جنابای خلق با تو در جهان تمام باقی که نیز زایل شد
خلق را با این جهان بدو کند تا آنرا ناچار و روان سوگند و همچنین که با ائمه را باطن وادی

نباشد

فقال كيف كان ذلك واخبره بحاله الخوف فان قال انما كان ذلك في القلوب فان قال صاحبنا
الذين هناك فلقد حضرت رسول الله صلى الله عليه واله من كوريش نام مري ومروما
او دشاين ان يوجبوا ابدن در حضرت رسيد كراين بارشما كه اوداشا كهتبه مكره كويزو باره مكد
مر جوب كنشده مام اذوي كه مر كرا باد مامد بس حضرت كهت كراين بارضاه است ودان
مقام ورهتر كه شما حان كه ره ايد و زووي افساسك جعل من انضالموقول الله صلى الله عليه
وآلهم فقال من انفس الناس وذكروا ما لنا من فقال صلى الله عليه وآله اكثرهم ذكر اللبيب
واشد لهم استعلاء قاله اولئك هم اكابر من هبوا يشربون الخمر والناكروا حرام الله ورويات شه
كه رسيد مري وارضاه اذ حضرت رسول الله صلى الله عليه وآله وادركت كركت ما تلبس مريما
بس حضرت شرحب كت كراين كسيت كه مر كه امير باد مامد بس حضرت رسول الله صلى الله عليه وآله
بشد انجاست ايد عاقلان كه رفادف باسرف و شيا كرمت اهرت زوي انزاله وحل بالرسول
من اذهل الناس فان من مني الفرس والبلخي وكرت فصل زينه الدنيا واخي ما يبيح ينفى
ولكن بعد هذا اي ايا ويرزقك غفلة من اهل القلوب ورويات شه كه مري وكت با رسول الله
كيت زاهد ترين مريمان جواب كت زاهد ترين مريمان كسيت كه در اوس نكره باشد ترين
بد فواختيار يوده با سن ايتا بي مانتا بر ايج نام ميقور وشمه باشد فها را انا يام عجمي
وغيره باشد خود اذ اهل بيور وعين الحق المصطفى قال سألت ابا عبد الله عليه السلام عترة تروي انما
فكلمنا ساقية خزين من ذبايو ابي لهفك قلت كيف تفكر قال تفكر بالخير بزاد القادر فيقول ان ساكنوك
قلت كيف تفكر قال بالخير بخير الا لا فيقول ان ساكنوك ان ساكنوك ان ساكنوك
تفكرت وارضيت ورويات شه كسيت رسيد اذ حضرت امام جعفر صادق ع ارضيت
مريمان رويات يمسكه كه كم بس كات عتبات انا يكيت بساوت فميام مامد كهت كه حكونه
نكره بايد موزد و جوب كت كه حكونه كرايش خيره و يا خدا نكند كو بساكنيك ساكنان و نكلا
باكنيد كان حوبت و كركه بكي و عني ابي عبد الله قال قلت لابي جعفر عليه السلام حكايتي
ما تشع

ما تشع بر فقال يا ابا عبد الله فان قلت لابي جعفر عليه السلام حكايتي ما تشع بر فقال يا ابي جعفر
الوقت فابا عبد الله و ذكره انشا ان الاول وقت في الدنيا وان لو عيده وروايت ككيت كه حضرت
امام محمد باقر كت كه كو اذ مري حكايتي كه بان متع شوم بس كت بالبعية بساكن يا مكم
بس نكسب كل اسنان بساكن و نكره است مكره نكده ناهد شد و سد نكسبت ابي جعفر قال ككيت
لن ابي جعفر عليه السلام عني ان اوسين فقال يا ابا عبد الله انقطع ارضاك في فرك و وجوع
اجناسك عندك اذ ان فرك في حفرات و خرج نبات الماء من تحتك واكل الورد ككيت
تا ان ذلك ككيت فك ما انت ذبير قال ابو جعفر عليه السلام ما ذكره الا عني عني ما انا فيه من
الدنيا واذ ابو بصير رويايت ككيت بشو كه مري حضرت امام جعفر صادق ع ان اوسين ارضيت
كت كه يا ابي محمد يا بكن ياره ياره ككيت مفضلها خود اذ دفتر بر ككيتي دوستان جوب ترا ككيت
دفن عاقلان ويرين ان سبات الماء وروايت حضرت ابي بصير ككيت بارين مراتب
ستلي ميد هل تران هر چيد و رهتي ابو بصير كت واهه باره كره من مراتب و الا ككيتي واد
مر انا جعفر در رهتي ابو بصير كت وكو با مري حضرت ان سبات الماء كه در اين كلام واقعت ان در
حسبت ما نند و سر جتان كه رهتي و ما غ وديعه و بعد ان ادك بوي خوش و ما خوش
رجون بصير رويايت واهد ايشا ان سبات الماء ناسيه انه جناحه مريمان ابي رانبات الماء
فمست و ذوقنا انما عني ابي جعفر قال قال لي الصادق عليه السلام انما تحت انما تحت اما
تا ان ذلك تلي واهه قال كرا ذكارت ذلك بين فا ذكر الوقت و وصلا ككيت في فرك و اكل الورد
من تحتك و تلات و افضالوك عني الدنيا فان ذلك تحل على العمل و قوتك عترة
من تحتك عني الدنيا واذ ابو بصير رويايت شه كه ككيت حضرت امام جعفر ع من ككيت كرا ايا
عزبت عترة عني و ابا البرهم تهرسد ككيت عني واهه حضرت فوجو كو حون تلو حون و هو مامد
يا بكن مكره و نهاق خوشي واد دفتر بدوان شدن عترة مريمان و باره شدن عترة
دفتر حضوره ن كه اوت كوشنت و اوسيد ك خوشي و ارجل شدن خود اذ ان مريمان
ما تشع

قلت انك انما له تقول واقه في كنت عترة عني اها واهدك فيقول عني
كفناك فالتفت لي اوله فيقول والله اني كنت ككيت عترة عني اها واهدك فيقول
فقولون فقول انك عترة عني و اوله ككيت عترة عني اها واهدك فيقول ان ككيت عترة عني
فكتم حشرك عني عترة عني اها واهدك فيقول انك عترة عني اها واهدك فيقول ان ككيت عترة عني
بد رسيكده دد عترة عني اها واهدك فيقول انك عترة عني اها واهدك فيقول ان ككيت عترة عني
و عترة عني اها واهدك فيقول انك عترة عني اها واهدك فيقول ان ككيت عترة عني
اذ تو عني مريمان بساكنان در جواب كوك كه خود را اين اكبر بساكنان مريمان بنان شود
وكو ايد كه من دوست و حبا شما بود صحابيت ككيت مريمان حجابيت ككيت شما بود بس
نزد شما چيريات عني اها واهه مريمان در جواب كوك كه تر ابر مريمان بساكنان
و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
بوم بساكنان مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
من عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
حسبتا واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
عنه واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
م لا تخش الا الله فان قلت لا تخش الا الله فان قلت لا تخش الا الله فان قلت لا تخش الا الله
عامه وروايت كه ككيت حضرت رسول الله ع من كت كرا اوسيد بساكنان با مريمان ذلك واهه
هست و ايد رسيكده با نيا ارضي هست و ايد رسيكده با مريمان ذلك واهه و ايد رسيكده
با نيا ارضي هست و ايد رسيكده با حساب ككيت هست و ايد رسيكده با مريمان ذلك واهه
هست و ايد رسيكده با حساب ككيت هست و ايد رسيكده با مريمان ذلك واهه و ايد رسيكده
دفن ككيت عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان

كراي وارد و اكر ابله باشد و انذاره ترا و روايت شما بساكنان مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
نوكرا راي و نوكرا دشمن يمسكه مكر اذ و اوسيد بساكنان مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
بوده باشد ان خواهي ككيت بوي و انكر ناسد باشد ترا و وقت داندر و سد مكر اذ و اوسيد بساكنان
و ككيت و قد نظم حسنا هني و اوعظت في ابيات من نظم در اوسيد حسان من انا
كه شامر بهيريات عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
ما كان يفعلوا ايشا ان انرا مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
در حون مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
فعلوا بساكنان مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
و مرضا نشون ذلك عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
بونا و فريضه عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
الا انما اولئسان حنيف لاهل بيتهم بائد ايهن هم جملوا اقامت يمسكه مريمان بساكنان
بر سب ككيت انساك مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
في فضل الحكمة والحنيفية در فضلك كه بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
مردن با نيا عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
سبيل الله و ارضيت رسول الله ع با عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
حشم انا جسي كه عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
كه با نيا واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
كبي على ما توحي فليلد رقتة على خلكم الله و ايهه عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
كه حضرت رسول الله ع فمرد كه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان
حرام كه با نيا واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان و عترة عني اها واهه مريمان بساكنان

که قولی در وجه واداریم با اهل ری و اهل ری خالی از اسباب و اهل و نقد و قضا
فی امرهای باطنی و خیرهای باطنی که در امور و خیرهای باطنی و نقد و قضا
مدار همانکند و در بعضی از اینها که در امور و خیرهای باطنی و نقد و قضا
تعبیرها و بیوقوفی و آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
خاندان ختم من خاندان ختم من خاندان ختم من خاندان ختم من خاندان ختم من
آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
باشد معبود آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
من زندام از برای کسی که عیال و مدینه باشد خاندان ختم من خاندان ختم من
بعضی از اینها که در امور و خیرهای باطنی و نقد و قضا
الرحمة من خاندان ختم من خاندان ختم من خاندان ختم من خاندان ختم من
و الشریکین الفی و الخیرات الشریکین الفی و الخیرات الشریکین الفی
باشد از خط و حساب کرده باشد از خط و حساب کرده باشد از خط و حساب کرده
و میگوید آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
ذوق من اینها که در امور و خیرهای باطنی و نقد و قضا
در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
عقلی از دنیا و جبر و احوال و احوال و احوال و احوال و احوال و احوال
که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
بناها را بر تپ پس در آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
شدن و در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
شدن اینها را از جمله آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم

در جمع ما لها و در ایامها و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار
ماعتب مکران و کونید آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
مدان بولد و در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
زانت القطار آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
نماصلت بود که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
و هلا عیلت من خاندان ختم من خاندان ختم من خاندان ختم من خاندان ختم من
الساکن فی دار القربی و الخیرات الشریکین الفی و الخیرات الشریکین الفی
توینتی آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
که تا در شوم بودست کردن نوشته و مهادن و مستعد کنی از برای راه تا غنیمت ما نا آشنا
من الاغمال و احوال و احوال و احوال و احوال و احوال و احوال
بجای خیر بود کن و بخت از عاقبت اهل کاری و آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
اینها را برای خطاب کننده و غنیمت بودست نزد ما مخرای مد و تا در غنیمت ما نا آشنا
و قد در خدای او در سید از جمله روزی هم کن بر نفس لطیف ضعیف خود و چه کن در حلال
جان شریف خود اعلم آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
تا بعد کرده منله با خدای ما و بدو منی انوارک تا در غنیمت ما نا آشنا و بر طرف شود
انها را در چنانچه بر طرف شد از برای ما و آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
و در سید که در سید که در سید که در سید که در سید که در سید که در سید
و الاغنی و بخت در سید که در سید که در سید که در سید که در سید که در سید
الرحمة و الاغنی و بخت در سید که در سید که در سید که در سید که در سید که در سید
و حست و غنیمت و آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
تا بخت است که میکند انتظار و در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی

باز در اینها که در امور و خیرهای باطنی و نقد و قضا
و مستعد شاد از برای شاد و مستعد شاد و مستعد شاد و مستعد شاد
عقلی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
و در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
دعا که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
معتد جوابات آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
و در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
نقول حین تلفاه و بلفا که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
لین که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
رحم و در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
ها که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
شایسته و در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
و کج و تبیح از برای تبیح از برای تبیح از برای تبیح از برای تبیح از برای
نویز انبیا الصابغین انزلنا الظلمة لیس فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها
خداوند بنده خاندان ختم من خاندان ختم من خاندان ختم من خاندان ختم من
باشد آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
کرده باشد و در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
معدت القیل قبل لغفت و غنیمت از برای غنیمت از برای غنیمت از برای
آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
من الله و فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها

باز در اینها که در امور و خیرهای باطنی و نقد و قضا
بسی در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
بسی یعنی شده و آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
و در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
حکما و الاغنی و بخت در سید که در سید که در سید که در سید که در سید
محل ایام صفتها و الاغنی و بخت در سید که در سید که در سید که در سید
بر کما هان که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
خود در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
نویز خالی از آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
خداوند منله که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
بکرید او را در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
کرات معتد سازید او را فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها
بختات در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
لذی می او از آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
زیریکت او من ناز و از آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
اشک که میکند بر کسی که از برای طلب رحمت مایل و یاد و باشد بر آنکه بانی القلم
از کسی که از برای وی تفریح و لذت مایل او من ناز و از آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
و در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی که در مادی
یعنی معناه آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
خود را از برای لذت و حلاوتی تا بطن کانی ای که من ناز و از آنکه بانی القلم که آنکه بانی القلم
من الله و فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها فیها

سلام که بخود ابرو بدارد خلقش را نشود چنانچه با از برای سعادت از برای همه را تا مشکر امید
خودا تولا ای عزیز القاصح خلقت اعتصابی اگر شکر با هم خلقت اعتصابی او بی
من با از برای زدن کزها از برای اعضا هر با از برای اسامیدن هم حقیق از برای همه
تولا ای اقرانک تبدل ایمان بک نقدی اقرت خفی ایاک سئلونی
ای و ملازمین خود هر که بداند که بتو ایمان آوردم مرا عذاب خواهی کرد ای امید از اینک بخت
باقی داشته ام از خود در خواهی ساخت مرا عذابت را بچونک الکریم ان غیبی و دلا
از نیت کردم نوبه تا امید سازی مرا تولا ای اقرانک تخلیف طوبی تا قطع خطا گنا
ای بولای من خیره مرا که خلقت خواهی کرد که نغض ما را قطع خواهی کرد امید ما را کلا با
یا کریم ان لنا ذنبا انلا طویل ان لنا ذنبا کثیرا عظیم الذنوب استی کریم بدینیکه
ما را بتو امید دلت است و صلاه عظیم است فی موعظه مؤمنی در عظه
با اثر عظیم نفسک العلیه فی کل کما و تلیه یهدی الی صراط مستقیم فی موعظه مؤمنی در عظه
در هر دو عطف با بن موعظه عظیم با حشر المؤمنین اما لک غیره یا تبارک من القومین
ای در ذکر هر یک ای اثرها اصل بنشیند عرف و نیکو از قضا بپوشش کبره اند نیز بند
مشا حیا المؤمن و صاحب الطوبا ادم و ابوبکر و عمر و خالد اشرا از او و سکندر ابن صفی الله و اهل الاثنین و اقران
و کواست یوم اقران و صاحب الطوبا ابراهیم خلیل الرحمن و ابن صاحب التور و یحیی علیه السلام کجا است ادم صفی الله بد رانسا و ملک
صاحب یقوتان و صاحب
ابراهیم دوست رحمن و کجا است موسی علیه و سلمت عیسی صاحب انجیل و صاحب الکفران
انهم کل یقوتان ابراهیم که در اقامه تدر و یحیی الائمة و عبد الله من العباد و در بی کلا
رسالت خالق و بد بخلق و سا بند تل و لدای امانت کرده است خود را نصیحت نمودند و عیبا
کرند معصوم خود را چنانچه حق عبادت و تقوی من بار انوار و سکون اشعشعین علی القلوب
بسی انتقال نمودند از نعمان که هلاک و فنا یکن شامل درجا تیکه نعت داد و مشل بود درجا
تبار آتی الکریم و کما ندر و انی فرعون و هاهما از کجا است نزهت و بی رش کفان کجا

نزهت

مشا حیا المؤمن و صاحب الطوبا
و کواست یوم اقران و صاحب
صاحب یقوتان و صاحب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير خلق
أبدى خلقك
صلى على خير الأنبياء
وعلى خير العباد
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير خلق
أبدى خلقك
صلى على خير الأنبياء
وعلى خير العباد

۳۹

۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

ویدیش آماره اکثر عشره

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

